

F U N G U S

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE NEDERLANDSCHE
MYCOLOGISCHE VEREENIGING

Redacteur: G. D. Swanenburg de Veye, Bergerweg 143, Alkmaar

HET BESTUUR DER NED. MYCOL. VEREENIGING

T. A. G. Schoevers, *Voorzitter*, Nassauweg 28, Wageningen.

Ir A. C. S. Schweers, *Onder-voorzitter*, v. Oldenbarneveltstr. 40, Nijmegen.

Mej. J. P. S. Smit, *Secretaresse*, de Lairessestr. 40², Amsterdam-Z.

G. L. van Eyndhoven, *Penningmeester*, Eindhovenstr. 36, Haarlem.

Postrekening 90902 op naam van: Penningmeester N.M.V.

Dr. H. A. A. van der Lek, *Bibliothecaris*, Zoomweg 10, Wageningen.

De *contributie* der Vereeniging bedraagt f 5,—, voor student- en huisgenootleden f 2,50.

JAARVERSLAG 1941—1942

Het jaar 1941/42 begon, evenals het vorige jaar, onder de oorlogsomstandigheden, die ook bij het einde van het jaar nog voortdueren. Daardoor werd de algemene vergadering ook nu weer verbonden aan een weekendexcursie en zo waren we op 27 en 28 Sept. '41 in Baarn, waar het terrein Groenendaal en Paleis Soestdijk werden geëxploreerd. Buitengewoon groot was de oogst niet. Vele nieuwe leden leerden daar de Vereeniging kennen. Van de vergadering is reeds een verslag in *Fungus* verschenen, van de excursie eveneens. De 2e en grote excursie bracht ons naar Heelsum op 25 en 26 Oct. 1941, waar in Kievitsdel werd gelogeerd en in de omgeving van Wolfheze en Doorwerth naar paddenstoelen werd gedacht. Zie hiervoor ook weer het verslag in *Fungus*. Verschillende leden klaagden in Baarn over te weinig excursies en zo werd er in Hilversum's omgeving nog een excursie uitgeschreven van 1 dag op Zondag 19 Oct., waaraan verschillende nieuwe leden deel namen, niet echter degenen, die zo om een excursie vroegen.

Het door de Vereeniging uitgegeven vlugschrift „eetbare paddenstoelen” vond bij het publiek een gunstig onthaal en is bijna uitverkocht, zodat tot de uitgave van een nieuw vlugschrift, waarin 4 andere eetbare zwammen worden behandeld, werd besloten, waarin ook weer op dezelfde wijze door de voedingsraad wordt deelgenomen. Het eerste vlugschrift wordt tevens herdrukt en wij hopen, dat ook deze beide vlugschriften weer vlot zullen worden verkocht. Op de algemene vergadering werd besloten briefkaarten uit te geven met de afbeeldingen

uit het eerste vlugschrift. Nog maar weinig leden hebben deze echter bij de secretaresse besteld.

In de loop van het jaar was de penningmeester genoodzaakt zijn functie neer te leggen, doordat hij telkens ziek was. Met deze functie werd tijdelijk de heer G. L. van Eyndhoven belast, die zich van deze niet gemakkelijke taak voortreffelijk heeft gekweten, waarvoor wij hem op deze plaats onze hartelijke dank betuigen.

Door de omstandigheden gedwongen moesten enkele leden voor het lidmaatschap bedanken, vele nieuwe leden traden echter toe, wat niet in de laatste plaats moet worden toegeschreven aan de uitgave van het vlugschrift en de grote belangstelling voor mycofagie in deze tijd. Wij hopen, dat deze mycofagen echter mycologen zullen worden.

In het afgelopen jaar verschenen meerdere uitgaven van de Mededelingen op de manier zoals op de jaarvergadering werd besproken. Ook Fungus kon geregeld verschijnen.

Een tentoonstelling werd niet gehouden.

Laat ik dit verslag mogen eindigen met de wens, dat het de Vereniging en zijn leden goed mag gaan in het komende, vermoedelijk wel zeer moeilijke jaar.

J. P. S. SMIT.

VERSLAG VAN DE ALGEMENE LEDENVERGADERING OP ZATERDAG 26 SEPT. 1942, 20 UUR, IN HOTEL DE VELUWE TE LUNTEREN

Na de opening door den voorzitter deelt deze mede, dat vlugschrift no. 1, eetbare paddenstoelen, is herdrukt en nu 15 cent zal kosten evenals het inmiddels met medewerking van de Voedingsraad verschenen vlugschrift no 2, bevattende 4 andere eetbare paddenstoelen met weer de afbeeldingen van Mej. S. de Lint. Een vlugschrift vergiftige paddenstoelen durfde de Voedingsraad niet aan met het oog op verwarring met de eetbare soorten.

In de laatste Fungus is opgenomen een elementaire determinatie-tabel, omdat zovele leden klagen over te weinig voorlichting. De tabel is uit een Amerikaans werkje en omgewerkt door den heer van Eyndhoven.

De schade door de Vereniging geleden door het verbranden van de gehele voorraad Fungus en Mededelingen in de Meidagen 1940 zal niet worden vergoed, zoals uit Den Haag is bericht.

Na het voorlezen van de jaarverslagen, waarbij zich bij het verslag van den redacteur van Fungus, het gebruikelijke debat voordoet over de populariteit van Fungus en de verslaggever van de commissie voor redactie van de Mededelingen mededeelt, dat hij nu geen copie meer in portefeuille heeft, volgt de herbenoeming van den heer van der Lek tot bestuurslid en de benoeming van den waarnemend penningmeester, van Eyndhoven, in de functie van den heer Müller, die inmiddels is gedéchargeerd.

Besloten wordt nu het Verenigingsjaar te doen samenvallen met het kalenderjaar te beginnen op 1 Jan. 1944. Dit jaar loopt tot 1 Juli 1943, dan volgt tot 1 Jan. 1944 een half jaar met contributie f 2,50.

De begroting voor de 1½ jaar wordt nu goedgekeurd en in de kas

commissie benoemd de heren H. Kleyn en Dr P. Formijne, beide te Amsterdam.

Het districtsexcursieplan van mevr. Huisman wordt nu besproken (zie uitvoeriger verder op in Fungus) en het besluit valt om dit jaar geen 2e excursie te houden met het oog op de grote reismoeilijkheden verbonden aan het vervoer naar een behoorlijk paddenstoelencentrum.

Verscheidene nieuwere leden blijken zeer gesteld op deze 2e excursie, maar zij weten geen centrum aan te wijzen, dat aan de eisen voor een grote excursie voldoet. Er wordt veel over gepraat door en langs elkaar en van bestuurszijde wordt erop gewezen, dat er geen enkel bezwaar bestaat tegen excursies van enkele leden onder deskundige leiding, maar van het bestuur gaat geen excursie uit, waarvoor niet voor alle leden een redelijke kans is om eraan deel te nemen. Na dank te hebben gebracht aan den heer van Eyndhoven, voor de manier, waarop hij het penningmeesterschap heeft waargenomen, sluit de voorzitter de vergadering.

J. P. S. SMIT.

VERSLAG
VAN DE COMMISSIE TOT NAZIEN VAN DE REKENING EN
VERANTWOORDING VAN DEN PENNINGMEESTER over de
vereenigingsjaren 1939/40, 1940/41 en 1941/42, tevens verslag van den wnd.
Penningmeester over 1941/42

Op de vergadering van 27 September 1941 te Baarn is de kwestie ter sprake gekomen, dat de penningmeester door bijzondere omstandigheden achterstand had bij het innen der contributies. De stukken, welke hem in verband met zijn verhuizing tijdelijk ontbraken, waren juist teruggevonden en er kon dus met de navordering worden begonnen.

Toen de Heer Müller tijdens dit werk in verband met zijn gezondheid niet meer zijn volle kracht aan de afwerking kon geven, heeft het Bestuur de Kascommissie verzocht zijn taak over te nemen, waarbij de eerste ondergeteekende als waarnemend penningmeester zou fungeren.

Het is de Commissie aangenaam te kunnen verklaren, dat haar werkzaamheden, behoudens enkele loopende zaken, zijn geëindigd en dat door de medewerking der daarvoor in aanmerking komende leden alle nog openstaande bedragen konden worden geïnd, met uitzondering van enkele posten, welke reeds eerder als dubieus moesten worden beschouwd. Indien de bewuste leden blijf geven niet aan hun verplichtingen te willen voldoen, moet de Commissie in overweging geven hen te royeeren.

Tijdens het onderzoek is gebleken, dat het niet juist is, dat de Kascommissie op de vergadering wordt benoemd voor de controle over het „afgelopen jaar” en daardoor eerst op de vergadering van een jaar later haar verslag uitbrengt. Het gevolg hiervan is, dat de penningmeester op de vergadering over een ander jaar spreekt dan de Kascommissie, hetgeen tot misverstand aanleiding kan geven. Op de vergadering behoort de Kascommissie dus te worden benoemd voor controle over het „zoo juist ingetreden vereenigingsjaar”.

De Commissie heeft daarom in overleg met het Bestuur haar werk-

zaamheden uitgebreid over het jaar 1941/42 en zij kan verklaren, dat de boeken thans geheel in orde zijn. Zij stelt daarom voor den penningmeester voor het door hem gevoerde beheer te dechargeeren.

De stand der geldmiddelen per 30 Juni 1942 is als onderstaand.

Het Catharina Coolfonds is thans f 150,— groot.

Het Brakmanfonds bedraagt f 659,10. Uit dit fonds heeft de Vereeniging geput voor de uitgave van het eerste vlugschrift, welk bedrag inmiddels weer gedeeltelijk kon worden teruggestort. Ook voor de financiering van het tweede vlugschrift zullen wij een tijdelijk beroep moeten doen op dit fonds. Ten slotte is ook tijdelijk een bedrag aan dit fonds onttrokken voor de publicatie der Mededeelingen, waarvan dit jaar eenige afleveringen het licht hebben gezien. Het spreekt vanzelf, dat het noodzakelijk is, dat het Brakmanfonds zoo spoedig mogelijk op zijn ouden stand wordt teruggebracht.

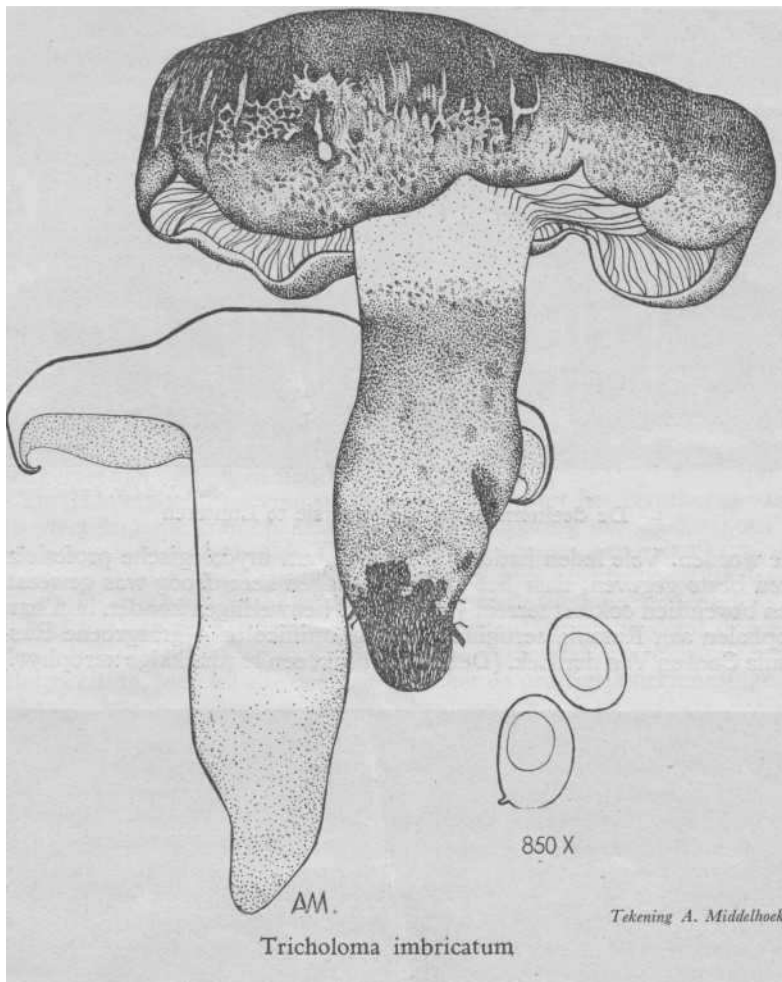
Door de welwillende medewerking van den Voedingsraad, waarvoor ook op deze plaats onzen dank, alsmede door den vlotten verkoop, heeft het eerste vlugschrift voor de Vereeniging slechts een zeer gering financieel nadeel opgeleverd. Moge het tweede vlugschrift een even gunstig verloop hebben.

Volgens besluit op de vorige vergadering heeft het Bestuur prentbriefkaarten doen drukken met de afbeeldingen uit het eerste vlugschrift. De hiervoor gemaakte onkosten moeten natuurlijk geleidelijk in de kas terugvloeien en de Commissie wil alle leden er nog eens toe opwekken zooveel mogelijk mapjes bij de Secretaresse te bestellen.

De Schade-enquête-commissie heeft gemeend voor de voorradige exemplaren van oudere Mededeelingen en Fungus, welke bij den brand bij de firma Veenman te Wageningen zijn verloren gegaan, geen schadevergoeding te moeten toekennen. Hierdoor is voor de Vereeniging een waardevolle bron van inkomsten voor de toekomst verloren gegaan.

Saldo per 1 Juli 1941	f 112,11½	Periodieken	f 526,68
Contributies 1941/42	- 976,05	(bovendien nog te be- talen f 430,16)	
Reeds ontvangen con- tributies 1942/43 . .	- 125,30	Briefkaarten	- 141,78
Verkoop publicaties .	- 24,16	Vlugschrift I	- 556,54
Verkoop briefkaarten	- 13,50	(bovendien nog te be- talen f 312,22)	
Opbr. Vlugschrift I .	- 693,80	Lidmaatschappen .	- 5,—
(nog te verwachten % f 130,—)		Bestuurs- en andere onkosten	- 228,05
		Adreslijst biologen .	- 41,82½
		Storting in Coolfonds	- 50,—
		Bibliotheek	- 14,87
		Saldo op girorekening per 30 Juni 1942 . .	- 380,18
	f 1944,92½		f 1944,92 ½

De Kascommissie voornoemd,
G. L. VAN EYNDHOVEN, wnd. penningm.
H. KLEIJN.

KORT VERSLAG VAN DE EXCURSIE TE LUNTEREN OP
26—27 OCTOBER J.L.

Mycologisch niets bijzonders, maar toch onvergetelijk! Ziedaar een karakteristiek van de excursie in Lunteren.

Van alle kanten en in onverwacht groot aantal waren de leden samengestroomd. Na de eerste begroetingen en blijde herkenningen in Hotel „De Veluwe” voert de tocht naar de Galgenberg en Doesburgerheide onder de leiding van Mej. Dr. Wilbrink en Mevr. L. van Nes-Heins en — het krachtige stemgeluid van onzen Voorzitter, dat wij allen nog lang van hem hopen te horen.

Hooggespannen verwachtingen beloofden al aanstonds niet vervuld

Foto Ned. Chr. Persfotobureau

De deelnemers aan de excursie te Lunteren

te worden. Vele leden hadden al zorgvol hun mycologische profetieën ten beste gegeven, daar het de laatste dagen zeer droog was geweest, en bovendien ook het terrein vrij droog. Nieuwelingen konden hun hart ophalen aan *Russula aeruginea* = *R. graminicolor* = grasgroene Russula Cool en Van der Lek. (Deze soort blijkt een hardnekkige xerophyt!)

Foto Jac. Gazenbeek

Op het zonnige terras van „de Leperkoen”

Zonder schokkende vondsten (zelfs de speurneuzen vonden geen extraatje) zijn dan na afloop de fungi met stille trom in het hotel uitgesteld. Het diner was buitengewoon animerend, evenals de daarop volgende vergadering, die afzonderlijk verslagen zal worden. De vergadering eindigde te laat, dan dat er nog veel gemycologiseerd kon worden, determineren van het meegebrachte materiaal was trouwens kinderspel, er was niemand te vinden om over *Cantharellus cibarius* of *Boletus edulis* te harrewarren; te vermelden valt slechts *Nolanea xylophyla*.

Zondagmorgen was er weer een talrijk gezelschap (meer dan 50) aanwezig, met den vasten wil bezielde iets bijzonders te vinden. Het weer was onvergelykelyk schoon. De tocht voerde over een uitloper van de hoge Veluwe naar het landgoed „Wekerom” en het Wekeromse zand; fraaie vergezichten maakten de tocht tot iets onvergetelyks. De armoede der fungiflora was duidelyk te bemerken uit het gedrag der mycophielen, die bij andere gelegenheden in alle richtingen verspreid en gewoonlyk dicht bij de grond, zich nu merkwaardig rechtop en koest bij elkander hielden. Niettemin had van alle deelnemers zich een bijzonder genoegelyke stemming meester gemaakt, in geen enkel opzicht door het gemis aan zwammen nadelig beïnvloed.

De „Leperkoen” ontving de menigte gastvrij tot het verorberen van de meegebrachte lunchpakketten. In de omgeving der „Leperkoen” werd nog de hier afgebeelde *Tricholoma imbricatum*, een niet algemene soort, en verder enige exemplaren van *Amanita porphyria* gevonden. De voortzetting der tocht in de middag leverde niets bijzonders.

Met het oog op het vertrek van de meeste deelnemers vond de excursie betrekkellyk vroeg in de middag een einde, die, mycologisch een teleurstelling, toch bij alle deelnemers zeker de prettigste herinneringen zal achterlaten.

Enschede.

A. MIDDELHOEK.

HET JUDASOOR IN ONZE OUDE KRUIDBOEKEN

De kunst der beschrijving en de techniek der reproductie waren in de 16e en het begin der 17e eeuw nog niet zoover ontwikkeld, dat het mogelijk was in de toenmalige litteratuur, grootendeels bestaande uit zgn. „kruidboeken”, een eenigszins bevredigend beeld te geven van de paddenstoelenrykdom van deze streken, zooals men wèl reeds kon doen van de M. en W. Europeesche zaadplantenflora. De weinige plantkundigen, die hun aandacht ook op de fungi gericht hadden en die hun onderscheidingsvermogen voldoende gescherpt hadden om een redelyk aantal van de grootere plaatjeszwammen uit elkaar te kunnen houden, konden die verworven vormenkennis maar op zeer gebrekkige wijze aan anderen meedeelen en slechts zwammen met zeer markante kenmerken of karakteristiek uiterlyk zijn met zekerheid uit de beschrijvingen en afbeeldingen dezer oude kruidboeken te herkennen. Uit den aard der zaak zijn het ook deze zwammen, die het eerst de aandacht trokken, zoowel van het volk als van de geleerden uit die dagen, en dus bij voorkeur werden beschreven en afgebeeld. Het is dan ook niet te verwonderen, dat we in die kruidboeken niet zoozeer de alleralgemeenste als wel de meest opvallende soorten aantreffen: *Phallus impudicus* en

zijn variëteit *iosmos*, *Clathrus ruber*, de vliegenzwam, inktzwammen, morieljes, en ook het Judasoor (*Auricularia Auricula-Judae*). Van dit laatste trof ik bij ieder van onze oude Nederlandsche botanici, Dodonaeus, Lobelius en Clusius een beschrijving aan, welke drie beschrijvingen blijkbaar onafhankelijk van elkaar zijn ontstaan. Zij geven een zoo aardig beeld van de verschillende opvattingen, die toentertijd heerschten ten aanzien van de natuur der Judasooren, dat ik ze hier voor de lezers van *Fungus* laat volgen.

Dodonaeus (geciteerd uit het „Cruydtboeck”, ed. 1608, p. 1416/7) behandelt het Judasoor in de paragraaf over den Vlierboom, waar wij, na de beschrijving van de „Gedaente” van *Sambucus nigra*, lezen: „Aen de struycken van de oude boomachtige oft ooc cleynder heesterachtige Vlieren wast somtijds een weecke ende sachte bruyne oft swartachtige gomme, die dun is ende vellachtig, ende veeltijts de gedaente van eens Menschen Oore schijnt te hebben, de welke afghenomen ende verwaert zijnde herdt ende in een getrocken wort alsse droog is...” „Naem... De Gomme, die uit de struycken van Vlier somtijts vloeydt, is meestendeel *Auris Sambuci*, dat is Vlier-oore geheeten: van ander *Iudae auricula*, dat is Judas-oor.”

„Aert, Cracht ende Werckinge... De Gomme van den Vlier, dat is Judas-oor heeft oock een tsamentreckende ende droochmakende cracht. Twater daer sij sommige uren in geweyct is geweest, in den mont genomen, ende daer mede gespoelt, verdrijft de beginnende ontstekingen ende verhittingen van den mont ende amandelen: ende maect de geswollen huyge smal ende cleyne.” Ook Lobelius („Kruydtboeck”, 1581, dl. II, p. 194) behandelt de plant niet bij de zwammen aan het eind van zijn boek, doch onmiddellijk volgend op de Vlier, hoewel in een afzonderlijke paragraaf. Hoewel ook hij geen zelfstandig organisme in onze zwam ziet, wijkt hij in zooverre van Dodonaeus af, dat hij niet spreekt van een (passief uitvloeiende) gom, doch van een (actief uitgroeiende) „aenwas”:

„Aende tacken van Vlier, die een iaer oudt is, principalijck Noortwaerts, groeyet een schorsachtich oft leerachtich aenwas, dat om zijn diversche crachten wel weerdich is bekent te wesen, dwelck vanden ghemeynen man in Duytslant ende Enghellant Judasoor gheuoemt wordt, midts dat de gedaente van een oore heeft, ende met een knorachtich (d.i. kraakbeenig) ende gherimpelt ghewas, dat veel ploykens ende hollekens heeft de oore ghelijck is, maar bruyn van verwe, ende zeer hert: niet-te-min in dwater gheleyt, soo wordet sachte, ende swillende ghelijck een sponsie. Dwelcke bij zeker experientie zeer goet bevonden wordt teghen de Iquinancie (= keelontsteking), ende nimmer, meer ghenoech ghepresen teghen de geswillen soo wel van buyten als van binnen ghebruyekt. Van smaecke ist gheheel laf ende ghelijck een ghesoden vel oft leer.”

Dat „principalijck Noortwaerts” had ik opgevat als „bij voorkeur aan de N. zijde van stammen en takken”, doch van Raatlingen, die in de bijvoegsels in Dodonaeus' „Cruydtboeck” deze gegevens van Lobelius overneemt, maakt ervan „in Noordelijke streken”. Heeft iemand wel eens opgemerkt, dat de vruchtlichamen meer aan de N.-zijde dan aan andere plaatsen zich ontwikkelen? Het door L. vermelde gebruik in de geneeskunde schijnt ook thans bij het volk nog niet geheel ver-

geten te zijn. Dat zelfs hier over smaken getwist kan worden blijkt uit het feit, dat de Chineezzen gaarne Judasooren (een kosmopolitische plant) eten en er zelfs een vrij belangrijken handel in drijven (Warburg, Pflanzenwelt).

Clusius tenslotte, die veel meer van fungi wist dan zijn beide tijdgenooten en er een speciale studie aan wijdde, herkent in het Judasoor een echte zwam, een afzonderlijke plant, en behandelt het in zijn werkje over de door hem in Hongarije gevonden fungi (Fungorum in Pannoniis observatorum brevis historia, 1601, p. 276) en wel als het eerste „genus” van zijn „Fungi noxii et perniciosi”, schadelijke en gevaarlijke zwammen. De beschrijving luidt daar (vertaald) als volgt: „Van het eerste genus herinner ik mij één enkele soort te hebben gezien, zij het dan ook dat deze van verschillende grootte is, maar ik denk, dat dat verschil door de leeftijd wordt veroorzaakt. Alle exemplaren, die ik bekeken heb, hebben een zeer korte, of liever heelemaal geen steel, doch zitten op een boomstam, afzonderlijk of met tweeën, en bestaan uit een geplooid, vochtige, perkamentachtige huid, van een zwartgrijze kleur. Het volk noemt ze Judasoor, want ze zijn kraakbeenig en perkamentachtig van substantie, zooals een oor. De Duitschers noemen ze „Holderschwammen” (Holder = Holunder, vlier), omdat ze groeien aan de stam van de vlier, als bij dien boom voor het eerst de bladeren uitbotten.”

„Alhoewel de zwam niet eetbaar is hebben velen de gewoonte hem, gedroogd, te bewaren om te gebruiken; men pleegt nl. bij keel opzwellingen een azijn te bereiden, waarin hij geweekt wordt om (daarmee) te gorgelen en de keel te spoelen.”

Men herinnere zich, dat de naakte knoppen van de vlier zich in December — naar het volk wil in de Kerstnacht — zoover plegen te ontwikkelen, dat men van blaadjes spreken kan; Clusius' seizoen aanduiding betreft dus de maand December, niet het voorjaar, zooals men op het eerste gezicht zou kunnen meenen. Niet slechts hier, maar ook op tal van andere plaatsen bij Clusius, vergeleken met Dodonaeus en Lobelius, kan men zich niet onttrekken aan den indruk, dat eerstgenoemde, niet slechts als beschrijver maar vooral ook als opmerker, op een hooger peil staat dan zijn „mycollega's” (auctore Schweers), van welke laatste men soms neiging heeft ze — wel te verstaan achteraf! — ziende blind te noemen, wanneer men hun beschrijvingen met die van Clusius vergelijkt.

In het onderhavige geval hebben alle drie hetzelfde waargenomen, in dezelfde tijd, met een soortgelijke geestelijke scholing en derhalve gesteund of gehandicapt door dezelfde traditioneele, aprioristische opvattingen over den aard der zwammen, die in dien tijd gangbaar waren. (Men zie daarover Lütjeharms in de Mededeelingen XXIII). Het verschil in resultaat moet m.i. berusten op een verschil in aanleg. Clusius was een geboren waarnemer en wist zich bovendien meer dan de beide anderen ervoor te behoeden, dat in zijn denken de interpretatie van zijn waarnemingen ondergeschikt gemaakt werd aan de wetenschappelijke overlevering van zijn tijd, in hoofdzaak aan de Oudheid ontleend, die i.c. leerde, dat boomzwammen ontstonden uit, of ook wel niet anders waren dan overtollige sappen, die uit het boomlichaam afgescheiden werden.

Voor iemand, die zich in dez. traditie ingeleefd had, was er dus inder-

daad niet soo'n essentieel verschil tusschen gommen en harsen, die uit de boomen vloeien, en boomzwammen, die eruit groeien en we kunnen het Dodonaeus en Lobelius dan ook nauwelijks „kwelijk nemen”, dat zij meenden, dat het Judasoor een uitscheiding of een gezwel van den Vlierboom was. Maar Clusius heeft recht op onze bewondering, omdat hij, ondanks die traditie, toch als eerste de ware aard van dit natuurvoorwerp heeft herkend.
Overveen. W. VAN DIJK.

ZELDZAME STROPHARIA'S

Uit Pernis ontving ik dit najaar *Stropharia inuncta*, die daar vrij talrijk en in fraaie exemplaren gevonden werd. De soort schijnt in ons land zeldzaam te zijn. Wie onzer leden weet van andere vondsten van deze soort?

Vlak bij Wageningen, nabij de Rijn, vond Mej. Ir. E. Krijthe verscheidene exemplaren van *Stropharia epimyces*. Voor soover wij na kunnen gaan, is dit de tweede maal, dat deze hoogst merkwaardige, op *Coprinus* parasiteerende, paddestoel in ons land (wellicht in Europa ?) werd aangetroffen.

Over beide soorten hopen wij later uitvoeriger te berichten.
Wageningen. VAN DER LEK.

WAARNEMINGEN

33. Op 10 October 1942 werd een paddenstoelenexcursie gehouden te Vogelenzang.

Voor de deelnemers was het een aangename dag. Het weer hield zich goed en er waren veel paddenstoelen.

Langs een slingerpaadje in het boschachtige terrein zag ik eenige kleine, knoopvormige zwammetjes.

De kleur was erg donker en oppervlakkig deden ze denken aan de een of andere *Naucoria* of *Tubaria*, doch na bezichtiging bleken de lamellen wit. De eerste gedachte ging daarbij uit naar een *Mycena*, maar er waren afwijkingen, die voldoende twijfel overlieten.

Even flitste het door mijn brein, waarop groeien ze, of, waarop kunnen ze groeien. Er volgde in der haast een flinke greep in den bodem, die uit mul zand bestond en veel plantenresten. In mijn hand hield ik evenwel ook een sparrenkegel en het bleek, dat de zwammetjes met een lang ondergronds deel verbonden waren met dien kegel.

De zwammetjes werden zorgvuldig bewaard en thuisgekomen was het spoedig uitgezocht, hoe de naam van de zwammetjes was, dank zij een afbeelding van het plaatwerk van Ricken, „Die Blätterpilze”.

Wat gevonden was, is m.i.: *Collybia esculenta*¹⁾ geweest. Het paddenstoeltje is kleiner en donkerder dan *Coll. conigena* en niet gestreept. Terwijl laatstgenoemde met den kegel tezamen een behoorlijke stand gegeven kan worden om bijv. een foto te maken, kan dat niet bij *C. esculenta*. Het geval wordt te slap door de lengte van steel + wortel, wanneer de kegel is uitgegraven.

Het komt mij voor, dat deze zwam niet veel ontdekt wordt, doordat

bij het verzamelen en bestudeeren de kegel, die diep in den bodem zit, doorgaans verborgen zal blijven.

Wellicht kan bovenstaande mededeeling een vingerwijzing vormen voor anderen om ook dit zwammetje te herkennen.

Delft

K. BAKKER.

34. Op een tocht, die we eenigen tijd geleden maakten, verzamelden we ongeveer een twintigtal soorten paddenstoelen.

Thuisgekomen werd het heele geval op een groote plank uitgelegd om een behoorlijk overzicht te verkrijgen.

Daar het niet doenlijk was alles nog dienselfden avond te behandelen bleef de heele verzameling een nacht en een dag over liggen. De volgende avond boden eenige exemplaren van *Amanita virosa* ons een prachtig bewijs, dat een paddenstoel steeds streeft naar een horizontalen stand van de lamellen.

Alle soorten waren gewoon op den zijkant gelegd, en nu bleek, dat *A. virosa* nog voldoende groei-kracht had, om de anders zoo trotschen, rechten steel, eenvoudigweg in een spiraal te draaien.

't Resultaat was een prachtig horizontale stand van de hoed. Eigenaardig vonden we, dat van alle soorten (± 20) alleen deze dit verschijnsel zoo sterk vertoonde, terwijl toch ook de andere paddenstoelen alle een gedeelte van het substraat nog aan den voet hadden.

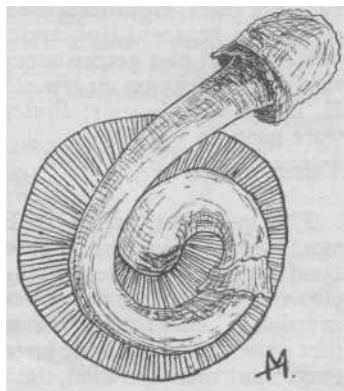
Geleen.

H. v. d. MEULEN.

35. In een uitknipsel uit de „Deutsche Zeitung in den Niederlanden” van 15 Oct. '42, door den heer v. d. Laan ingezonden, staan enkele wetenswaardige bijzonderheden over de in de Reichsgau Danzig-Westpruisen gelegen Tuchelerheide, het zwammenparadijs van Europa. In de buurt hiervan bevindt zich een der grootste paddenstoelen-conservenfabrieken, waarin jaarlijks tot 1.100.000 kg verse paddenstoelen, door meer dan 5000 verzamelaars uit bovengenoemd bos- en heidegebied aangevoerd, worden bereid. Deze fabriek vormt een niet te onderschatten factor voor de volksvoeding, aangezien daardoor een waardevol voedingsmiddel in geconserveerde vorm aan het huishouden ten goede komt. In het verloop van één enkel seizoen worden meer dan 500.000 kg *Boletus edulis*, ruim 300.000 kg *Cantharellus cibarius*, ± 200.000 kg *Tricholoma equestre* en *Lactarius deliciosus* en tot 20.000 kg *Morchella esculenta* verwerkt, wat wel een idee geeft van het belang van dit door Italiaanse vaklieden in 1927 gesticht bedrijf.

Meer dan 300 mannelijke en vrouwelijke arbeiders zijn er van Juni tot diep in de herfst aan het werk.

¹⁾ Vermoedelijk *Coll. tenacella* (Pers) Fr. volgens Lange (de V.)

Het grootste deel der paddenstoelen wordt gedroogd in een 26-tal reusachtige droogkamers. De meest waardevolle soorten, zoals morieljes en jonge boleten, worden in pekels geconserveerd.

36. Vele leden onzer vereeniging zullen zich herinneren, dat op een excursie in Winterswijk, welke wij voor eenige jaren aldaar hielden, een houtzagerij werd bezocht of liever afgezocht, waarbij wij meenden gevonden te hebben de zeldzame *Pluteus pellitus*.

Dit jaar was ik weer bij genoemde houtzagerij en vond daar vele ex. van deze soort. Het meest eigenaardige was, dat vele met de stelen aaneen waren gegroeid (subfasciculaire), een eigenschap, die ik voorheen van dit soort niet geconstateerd had. Mijn exemplaren klopten precies met de beschrijving en afbeelding in *Flora Agaricina Danica* van Jacob E. Lange van de soort *Pluteus petasatus*, zoodat ik meen, dat dit de ware naam is.

Velsen.

H. VAN DER LAAN.

37. Op 7 Sept. was ik in Emmen en bezocht in de avonduren de zgn. Emmerdennen, een prachtig boschgebied. Wat mij evenwel bijzonder opviel was de buitengewoon groote hoeveelheid *Cantharellus cibarius*. De randen der paden, zoowel als de boschjes zelf, waren zoo overdadig bedekt met deze zwammen, dat het soms moeite kostte er niet op te trappen. Zonde en jammer, dat zooveel kostelijk eten verloren ging, want men kon zien, dat er geheel niet werd gezocht. Ik heb vlug een flinke partij meegenomen, welke nu gedroogd zijn om van den winter dienst te doen.

Velsen.

H. VAN DER LAAN.

38. Afgelopen zomer deed ik een entomologisch-mycologische waarneming, die nieuw schijnt te zijn. Ik zag nl. twee *paardenmest-kevers* (*Geotrupes stercorosus* Scriba) bezig met het fourageren van een verse *Russula lepida*. De slanke russula werd verbrokkeld en bij kleinere en soms grote stukken in het hol gesleept. Degenen, die eventueel een dergelijk fourageren ook wel eens waargenomen hebben, doen mij een groot genoegen mij uitvoerige gegevens hierover te verschaffen, vooral omtrent plaats van waarneming, soort mestkever en het soort paddenstoel, dat gefourageerd werd.

Den Haag, De Genestetlaan 275.

TOM VAN KREGTEN.

39. Op 1 November van dit jaar vond mijn vrouw op Duinrell bij Wassenaar 2 mooie gave exemplaren van *Armiliaria mucida* op een eik. De hoeden hadden een grootte van 3—4½ cm. Bovendien zaten er op de eik verscheidene verslijmde exemplaren, zodat duidelijk bleek, dat de zwam zich naar hartelust ontwikkelde.

Het is wel een zeer typisch gezicht de stoere krachtige eik aangetast te zien door deze sierlijke maar gevaarlijke parasiet. Dat het mycelium van de porceleinzwam haar werk volmaakt uitvoerde bleek wel duidelijk uit de desolate toestand, waarin zich de eik bevond. Immers, op hem groeiden reeds tal van saprophyten als vele hoedjes van *Mycena galericulata*, *Exidia glandulosa*, *Coryne sarcoides* (evenals de proceleinzwam

meer een beukbewoner) en een gele slijmzwam. Waarlijk een fantastisch gezicht.

Het was mij niet bekend, dat *Armillaria mucida* Schrad. op eik voorkwam en in de literatuur kon ik hierover ook niets vinden. Sommige schrijvers schrijven „uitsluitend op beuken” anderen „vooral op beuken”. Ik raadpleegde het Rijksherbarium in Leiden en Dr. v. Ooststroom deelde mij bij afwezigheid van den Heer Zaneveld het volgende mede:

„Wat *Armillaria mucida*, de porceleinzwam, betreft, deze wordt door Oudemans in zijn *Enumeratio systematica fungorum*, dat alle bekende voedsterplanten der schimmels, etc. opgeeft, alleen vermeld van berk en beuk, niet van eik, zodat Uw vondst toch wel van belang is.”

Den Haag.

TOM VAN KREGTEN.

40. In aansluiting op de mededeling, enige tijd geleden door Dr. van der Lek in *Fungus* gedaan, betreffende *Paxillus involutus*, die hij op boomstammen vond en zelfs boven op een paaltje, kan ik mededelen in Augustus van dit jaar eveneens enige krulzomen op geringe hoogte op de stam van een levende eik aangetroffen te hebben in het park ter Werve te Rijswijk.

Hoe groot was echter mijn verbazing toen ik dit jaar, eind September, in een dennebos bij Epe (G.) een *boleet op een boom* aantrof. Immers in ieder werkje lezen we, dat boleten grondpaddenstoelen zijn en dat zij zich hierdoor reeds onderscheiden van de echte *Polyporae*.

Dr. van der Lek haalt in zijn genoemd artikel wel enige boleten aan, die volgens de literatuur wel eens op bomen gesignaleerd zijn, nl. *Boletus cavipes* en *Boletus sulphureus*.

Mijn boleet was echter een doodgewone koeienboleet, die hier wel zijn innige verknochtheid met de den (*Pinus sylvestris*) tot uiting bracht. Op geringe hoogte (ongeveer 5 cm boven het mos) prijkten drie normale exemplaren op de levende stam, terwijl twee kleinere naast de stam op de grond stonden. De exemplaren op de stam kwamen met hun stelen diep uit de spleten van de schors te voorschijn en ik kreeg de indruk, dat het mycelium zeer diep door de spleten van de schors naar boven was geklommen. Aan de buitenkant van de stam was geen mycelium waar te nemen. Ik weet niet of in ons land al eens eerder boleten op bomen waargenomen zijn en *Boletus bovinus*, voorkomende op stammen, werd door Dr. van der Lek ook uit de literatuur niet vermeld. Bij verdere mededelingen is het wel gewenst er bij te vermelden of de grondpaddenstoelen op levende of wel op dode bomen zijn waargenomen.

Den Haag.

TOM VAN KREGTEN.

41. In 't laatst van Augustus was ik in Heere en bracht, zooals mijn gewoonte is, mijn jaarlijks bezoek aan een der boomen van de Kasteellaan, die vol zit met *Polyporus applanatus*. Er waren weer verscheidene hoeden bij gekomen. Maar een meter of 2½ boven den grond kwam in een hoek van 90° een bruinachtig, schubbig, eivormig ding uit den stam, dat ik niet thuis kon brengen. Ik kon er trouwens onmogelijk bij, doch een der hotelgasten haalde het er, met behulp van een stoel voor mij af. 't Voelde zacht aan, maar wat was het? Ik bewaarde het een

paar dagen op mijn kamer en tot mijn groote vreugde scheurde het bruine, wratachtige omhulsel en kwam er een mooie crème, satijnachtige hoed te voorschijn met rose plaatjes en een witte steel.

Nu was de determinatie gemakkelijk. Een lang gekoesterde wensch van mij was in vervulling gegaan, ik had *Volvaria bombycina* gevonden. Thuis klopten ook alle microscopische kenmerken, alleen heb ik in geen enkel werk de volva, die beslist schubbig was, als zodanig beschreven gevonden. Jammer genoeg is hij te vroeg van zijn groeiplaats (beukenboom) verwijderd en heeft zich dus niet ten volle kunnen ontwikkelen.

Ik maakte er direct een gekleurde, nauwkeurige tekening van, waarop de wratachtige volva duidelijk zichtbaar is. Maublanc zegt: volva très grande, blanchâtre. Rickens. „Blätterpilze“ geeft geen beschrijving van de volva. Rea zegt: Volva whitish, maar ook in andere werken vond ik geen wratachtige volva genoemd. In ieder geval was het *Volvaria bombycina*. In Lunteren op de excursie hoorde ik, dat Dr. Formyne er dit jaar ook een gevonden heeft en zal hij daar ook wel een en ander over mededeelen. Mijn gedroogde exemplaar laat nog duidelijk de bruine schubben zien.

Den Haag.

SUZE DE LINT.

MYCOPHAGIE

IV. Propagandistische Perikelen.

Rood aan pooten van boleten:

laat ze staan, niet ervan eten;

behalve de sombere Heksenboleet,

kleurt geel, snel blauw, als men hem ontleedt,

Maar toont er zoo een met een lichter en hoed

wit, langzaam rood, blauw, 't is het Satansgebroed.

Ik verdacht er dadelijk den paddenstoeleninstructeur van over wien mijn vorig stukje handelde. Want al had het versje met zijn samengedrongen wijsheid een faux air van folklore, vooral de eerste twee regels, — de *Boletus miniatorporus*, toen nog *Luridus* genoemd, was eigenlijk pas op zijn eetbaarheid ontdekt, al werd hij al in de Eetbare Paddenstoelen Atlas, Practische Zakboekjes voor Natuurvrienden (W. Hilarius Wzn., Almelo), zij het zonder den naam Heksenboleet, goed gerangschikt. W. Migula, Praktisches Pilz-Taschenbuch (Stuttgart, Strecker & Schröder, woord vooraf 1910) noemde onder de *Luridi* zoowel *Satanas* als *Luridus*, en zei van den laatste: Er wird als giftig oder doch als verdächtig angesehen, ist aber nach Michaels Beobachtungen nicht. Costantin et Dufour, mijn orakel, zette er geen eetbaar-teeken bij (en noemde het mij juist gebleken verschijnsel: *rougissant dans le pied*). Maar vooral was de aandacht op de controvers *Heks-Satan* gevallen door een stukje in de N.R.Ct.: „De heer W. H. de Wette schrijft ons: De zeer deskundige schrijver over de paddenstoelentoonstelling in de Gooische H.B.S. doet (en hij is lang de eenige niet) groot onrecht aan de heksenboleet (*Boletus luridus*). Deze toch wordt door hem giftig verklaard en genoemd als door mij geplaatst naast de groene knolzwam (*Amanita phalloides*). Inderdaad is *Boletus luridus* een onschuldige en zeer smakelijke paddenstoel, die zijn slech-

ten naam alleen te wijten heeft aan een m.i. geringe gelijkenis met B. satanas. Wie deze twee echter eens goed naast elkaar zag en vooral ze beide openbrak, behoeft nooit te twijfelen. De heksenboleet is op doorbraak achtereenvolgens geel, snel blauw, de vergiftige satansboleet, wit, langzaam rood, blauw." De voorlichter in onze gemeente (want hij bleek het te zijn) moest uit denzelfden bron hebben geput.

Er steekt geen schande in aldus de populaire verzenschat te verrijken. Wanneer de landgenooten het niet verder brachten dan andijvie en nog eens andijvie, is er geen gevaar voor geschiedvervalsching. Ook na jaren zal de heemkunde wel niet meenen, dat zulke geheugenrijmpjes uit bloed en bodem zijn opgeweld. Ik gebruik het meervoud, want onze voorlichter had er nog meer in de wandeling gebracht en wel ter niet overbodige leering van jeugdige gezinsleden-leerlingen (die verminderd tarief genoten):

Galboleten, niet zoo groot
als het ware eekhoornbrood,
toon een veel scherper net,
op den ronden voet gezet.
't Is geen eekhoornbrood, gij uilen:
kijk die buisjeslaag uitpuilen, —
wat de andere niet doen:
en hun buisjes, gauw geel, groen,
zijn bij galboleten witter,
soms zelfs roze, — en 't vleesch is bitter.

Zelfs de juist aangehaalde heer De Wette, met wiens werkje Paddenstoelen, Wij en onze Planten, Kemink, 1935, Utrecht) wij als leden der vereniging juist bevoordeeld werden, moet voor zijn doel het versje kunnen gebruiken, beter dan zijn raad: Proef iedere boleet even voor ge het maal bereidt. Al is ook deze niet kwaad, gezien (geproefd-) de pachypus, die soms abundant als aardappelen is, en waarvan het roodachtig aan den voet niet altijd even duidelijk is. Wie er, als steller dezes zonder boekje zijnde eens deed, echter met een vracht van naar huis kwam, zal dit nooit weer een tweede keer doen.

Eindelijk merkte ik, dat de publieke voorlichter zelfs een heel libretto van een kinderoperette had geschreven, waarin spelenderwijs de kennis der soorten werd bij gebracht. De opvoering is natuurlijk gestrand op de kostbaarheid van de costuums (die in dezen puntentijd heelemáál niet tot stand te brengen zijn). Maar van tijd tot tijd zal ik uit het manuscript, dat een van zijn leerlingen heeft, een punt dicht als de twee bovenstaande aanhalen, dat, indien al niet het geheugen scherpt, toch de aandacht onuitwischaar vestigt op zekere eigenaardigheden, die dan een beginner niet meer ontgaan. Zooals het volgende:

Tricholoma sulphureum en T. equestre.
Narcis, verdacht met zijn wijde lamellen,
werd verliefd op zichzelf, weet men te vertellen.
Heft ijdel het hoofd boven 't blad in de lucht.
En eigenlof stinkt, ge ruikt hem geducht.
Terwijl de gele Ridder zijn schild
bescheiden onder de naalden tilt.

Wordt vervolgd.

PELAGICUS.

PLAN VOOR DISTRICTSGEWIJZE EXCURSIES OP KLEINERE SCHAAL

In Fungus van 15 Juli 1942 hebt U kunnen lezen een voorstel om kleinere excursies districtsgewijs te houden. Dit voorstel is op de algemene vergadering besproken. Het resultaat vindt U hieronder.

Het land wordt verdeeld in de volgende districten, waarbij de leiding berust bij een commissie van 3 leden.

District I. Nederland ten noorden van de Overijsselse Vecht.

Commissie: O. F. Uffellie, Westersche Drift 37, Haren, F. I. Brouwer, A. J. Lok.

District II. Nederland ingesloten door de Overijsselse Vecht, IJsel en Rijn.

Commissie: W. F. Smits, Mej. W. B. v. d. Stad, Molenstraat 8, Lochem, W. J. Reuvekamp Jr.

District III. Nederland ingesloten door IJsel, Rijn, Merwedekanaal en IJselmeer.

Commissie: Dr A. F. M. Reynders, Mej. I. Saetrang, G. A. de Vries, Faas Eliaslaan 21, Baarn.

District IV. Noord-Holland tot het Merwedekanaal.

Commissie: H. Kleyn, Noorder Amstellaan 83, Amsterdam (Z.), G. D. Swanenburg de Veye, J. R. Müller.

District V. Zuid-Holland.

Commissie: Mej. S. de Lint, J. A. Weverling, Abrikozenplein 10, Den Haag, Dr. H. de Graaf.

District VI. Nederland ten Zuiden van den Rijn-Lek-Nieuwe Waterweg.

Commissie: frater Wilhadus, C. Ph. Verschueren, Kapellerlaan 45, Roermond, J. Daams.

Ieder lid krijgt een convocatie van het district, waar hij (zij) woont. Introductie is toegestaan.

Wenst men een convocatie van een ander district te ontvangen, dan kan dat telkens voor 1 seizoen worden aangevraagd bij de commissie van dat district.

De secretaresse zorgt, dat de ledenlijsten van de districten worden bijgehouden. Zij ontvangt van ieder district alle convocaties. Dit plan treedt in werking met het nieuwe verenigingsjaar.

Amsterdam.

J. P. S. SMIT.

DR. ZANEVELD GEEN CONSERVATOR MEER

Wegens zijn benoeming tot leraar in Den Haag heeft Dr. J. S. Zaneveld ontslag genomen als assistent aan het Rijks-Herbarium te Leiden en tegelijkertijd zijn functie als conservator der N.M.V. neergelegd.

Prof. Lam, directeur van genoemd Herbarium, heeft toegezegd, dat het conserveren van materiaal zal doorgaan tot er een plaatsvervanger voor den heer Z. is.

J. P. S. SMIT.

BESTUURSMEEDEDELINGEN

De bibliothecaris brengt ter kennis van de leden: *a.* Er wordt gepoogd een tweede exemplaar van *Lange*, Flora Agaricina Danica, te verkrijgen. De bedoeling is dit werk in 5 banden te doen inbinden en het voor uitleening aan de leden te bestemmen.

Dit als eerste stap om tegemoet te komen aan de wens van sommige leden, dat ook kostbare werken wat meer binnen hun bereik gebracht zullen worden.

b. In de bibliotheek ontbreekt de Catalogue raisonné van Oudemans, ponder dat hiervoor een reçu aanwezig is. Wie van de leden weet er van ?

c. In de verzameling lantarenplaatjes ontbreken enige afbeeldingen van Ascomyceten. Waar zijn ze? Het is enige malen gebeurd, dat leden, tijdens mijn afwezigheid, plaatjes hebben weggehaald zonder hiervan een door hen ondertekende lijst achter te laten. Wie is in gebreke gebleven ze terug te zenden ?

d. Mochten er onder de talrijke nieuwe leden zijn, die nog geen catalogus hebben ontvangen, dan verzoek ik hen mij dit te willen laten weten.

Wageningen, Zoomweg 10.

VAN DER LEK.

NIEUWE LEDEN:

Mevr. M. C. Th. van Aalderen-Knuth, Bachlaan 45, Hilversum.

C. M. H. Achterberg, Kerkweg 26, Beekbergen.

J. G. v. d. Arend, Zuidkade 9, Waddinxveen.

Dr. K. Ph. Bernet Kempers, Harmoniehof 22¹, A'dam (Z.).

P. W. Bourguignon, Schralenbouw 1, Ede.

Mevr. J. B. v. d. Broek-Ricardo, Burgemeester Prinslaan 11, Ede.

J. Bruning, Nijmeegsche Baan 64, Nijmegen.

W. Dorsman, Zuid. Wandelweg 29, A'dam (Z.), student-lid.

Dr. A. Dros, Koningslaan 2, A'dam (Z.).

Mevr. H. Eekhout-Princen, Waalsdorperweg 291, Den Haag.

Jac. Gazenbeek, de Woudduif, Lunteren.

Mevr. L. E. M. Gazenbeek-Reeskamp, de Woudduif, Lunteren, huisgenoot-lid.

Dr A. A. Haighton, Kaapbergerweg 11, Beekbergen.

W. H. van 't Hoogerhuys, Rosariumlaan 9, Driebergen.

Mevr. S. C. van 't Hoogerhuys-Stevens, huisgenoot lid.

H. Hoogerwerff Fzn., Meindert Hobbemalaan 15, Rotterdam (O.).

F. W. G. Jager, Brinklaan 32, Bussum.

A. J. de Jong, Bovenweg 27, Bennekom.

Mevr. A. Kaars Sijpesteijn-Meurs, Zonnelaan 1, Krommenie.

Dr J. Kalff, Oranjesingel 19, Nijmegen.

Mevr. J. M. Koops-Bos, Zuiderparklaan 360, Den Haag.

Mej. M. Th. de Kreuk, Maasstraat 194², A'dam (Z.), jun. lid.

Mevr. A. v. d. Liefde-v. Lint, Zuid-Buitensingel 1, Den Haag.

A. Meijer, Oirschotsche Dijk D 386a, Oisterwijk.

Mej. M. v. d. Plaats, Floris Heermalestraat 4, Utrecht.

P. M. M. Ponjée, Groote Berg 16, Eindhoven.

P. J. Prevoo, Hoofdstraat 5a, Kerkrade.
 J. J. Reinking, Wilhelminasingel 2, Zwolle.
 J. Rietsema, Draafsingel 27, Hoorn.
 G. v. Rossum, Willem de Zwijgerlaan 15, de Bilt (U.).
 J. Sprey, Alexander Boersstraat 41, A'dam (Z.).
 Mej. C. H. de Stigter, Op den Berg 59, Ede.
 D. C. Stroomberg, Brink 1, Zwolle.
 Mevr. B. Teeuw, de Logtenberg, Epe.
 J. A. Tromp, Deurne.
 H. J. Verhagen, Verbenalaan 12, Aerdenhout (stud. lid).
 Mevr. M. Verhoef-Nobel, Lucas Bolwerk 5, Utrecht.
 R. de Vita, Tempeliersstraat 16, Haarlem (jun. lid).
 E. Waller, Braziliëlaan 28, Overveen.
 Mej. I. Waller, Velthuysenlaan 7, Laren (N.H.).
 E. Wellinga, Zwolsche straat 271, Scheveningen.
 Mej. Dr. G. Wilbrink, Dorpsstraat 242, Lunteren.
 J. C. Wissen, Dahliastraat 17—19, Rijswijk (Z.H.).
 L. J. van Wijk, Nicolaïstraat 63, Den Haag.

ADRESVERANDERINGEN

Mej. Dr. Talma, Wipstrikker allee 104, Zwolle.
 Mei. E. Neytzell de Wilde, 's-Gravendijkwal 21, Rotterdam (O).
 Mej. du Buy, Baan 9, Haarlem.
 Mr. Maclaine Pont, Utrechtsche weg 85, Hilversum.
 Mej. Kersbergen, Zandhoeve, Vierhouten.
 Mevr. Vening Meinesz-v. Hall, Huize Eelerberg, Hellendoorn.
 J. Vinkenborg, de Genestetlaan 33, Bilthoven.
 P. C. Ligtenberg, Ginnekenweg 287, Breda, post Ginneken.
 M. van Vuure, Berkenrodelaan 22, Amstelveen post A'dam (Z.).
 M. G. J. Meyer, Weemenstraat 11, Hengelo (O.).
 H. S. C. Huysman zal tijdelijk Doetinchem, Pasplein 1 worden, vermoedelijk vanaf 25 Nov.
 Drs H. J. Coert, Jan van Nassaustraat 45, Den Haag.

VAN DEN REDACTEUR

Dank aan alle inzenders van bijdragen voor dit nummer, dat door bijzondere omstandigheden iets later verschijnt, dan de bedoeling was. Voor het volgend nummer, dat ± 1 April het licht hoopt te zien, heb ik al vrij veel copy, maar ik kan altijd nog wel meer gebruiken, ook voor daaropvolgende nummers. Mag ik Uw pennevruchten vóór 15 Maart a.s. ontvangen?

DE VEYE.

INHOUD

Jaarverslag 1941-1942	21	Zeldzame Stropharia's door v. d. Lek ..	30
Verslag van de algemeene ledenvergadering	22	Waarnemingen.....	30
Verslag van de Commissie tot nazien van de		Mycophagie, IV, door Pelagicus . .	34
Rekening en Verantwoording van den		Plan voor districtsgewijze excursies op klei-	
Penningm. over de verenigingsjaren		nere schaal.....	36
1939/40, 1940/41 en 1941/42, tevens ver		Dr Zaneveld geen conservator meer .	36
slag v. d. wnd. Penningm. over 1941/42	23	Bestuursmededelingen	37
Kort verslag van de excursie te Lunteren .	25	Nieuwe leden en adresveranderingen	37
Het judasoor in onze oude kruidboeken,		Van den redacteur	38
door W. van Dijk.....	27		